

అంకాడవానం

ఎవి నెతారామమూర్తి

‘గవర్నమెంటోళ్ళ పొహిబిష
 నెత్తేశాక నెచ్చి బతికి బాగు
 పడ్డావులే గంగన్నా ఇన్నాళ్లు
 ఎంత సంపాదనన్నా దొంగ
 చాచేపారమే గండా—దన
 నాయాల్లు తాగిన పెతివోడో
 పోలీసాడినే లెక్క చెయ్య
 కుండా తొరుకూతలు కూయడం,
 పట్టు బడ్డూ, నీ కొంప మీదికి

తేడం, వారానికి ఒకటో రెండో
 సార్లు ఆ పోలీస్టోళ్లను తడిపే
 సరికి నీ లాబాబా గూ బాట్లో
 కొచ్చేవి.. పోన్లనే నీ అదురుష్టం
 బావుంది.. నీయాపారం నిలిచింది.
 చూకూ యీ బయాలు పోనాయి—
 యేదీ మరో గ్లాసందుకో..’
 అంటూ తాగి ఖాళీ చేసిన గ్లాసును
 కర్ర డేబిల్ మీద పెట్టి ఆవులిం
 చాడు జోగులు.

గంగన్నకీ రకం సానుభూతి మాటలు రోజూ అలవాటై పోయాయి ఓ గ్లానేసు కున్న ప్రతి వాడూ తనను గురించి మాటాడతాడు, అంతే—అంత వరకే రెండో గ్లానేక్కి—అండా! ఆపలేం - వాళ్ళ మాటలు, వాళ్ళ పాటలు, వాళ్ళ లోకమే వేరు

నింపిన గ్లానును మళ్ళీ నిముషంలో ఖాళీ చేసి నిషాలోకి దిగి జోగుతూ యింటి దారి పట్టాడు జోగులు

నిండుగా ఊపిరి పీల్చుకొని గల్లాపెట్టి

కన్నార్పకుండా చూశాడు. గూట్లోని దీపం బుడ్డి లేత కాంతులు ఆమె ముఖంలోని అమాయకతను వ్యక్తం చేస్తున్నాయి

లోపలున్న నులక మంచం కొట్లో వేసుకుని, దుప్పటి పరచుకుని కూర్చున్నాడు గంగన్న బేరం నన్నగిల్లి పోయినట్టే అనుకొని కొట్లోని పెద్దలైటు చిన్నది చేసి, తలుపు మూసి, నడుం వాలాడు

ఎంత వద్ద—కున్నా రత్తాలి రూపం తన కళ్ళలో అలానే నిల్చిపోయింది— లోకమంటే ఏమిటో పూర్తిగా తెలియ

పుణ్యస్థలి అరాచకాలతోనే పావనమృతూ వుంటుందా? అమాయకులు దైవత్వాన్ని పొందటం-కిరాతకుల కబంధ హస్తాల్లో నలిగిపోవటమేనా?

ముందు నించి లేచాడు గంగన్న రాత్రి పది దాటినట్లుంది అక్కడక్కడ సద్దు మణిగిన వూరింకా పూర్తిగా నిద్రలోలేదు తాగినవాడి కళ్ళలా ఎర్రగా మత్తులో మునిగి తేల్తోంది

పెట్టెలోని డబ్బంతా మరోసారి లెక్క చూసుకుని లోపలికి నడిచాడు గంగన్న నులకమంచంమీద రత్తాలు నిద్రరోతోంది ఎర్రటి మందార పువ్వుల పరికిణీ, తెల్ల వాయిల్ వోజీ-చింతపూవుల జాకెట్టు యోవ్వనం తొలి దశలోకి అడుగుపెట్టిన కూతురి వంక ఒక్క నిముషం అలా

కుండానే 'మందు' సామాను వాననను అసహ్యించుకునేది రత్తాలు చిన్నారి రత్తాలు గొంతు తొడిగే వయసులోనే తల్లిని పోగొట్టుకుంది

కనకం పోయాకనే తనలో మార్పు వచ్చింది రత్తాలు తనకు ప్రాణమై పోయింది అంతే-కనకం ఆశించినవన్నీ రత్తాలు అమలు జరిపింది.

'రత్తాలకి యేడాదిలో పెళ్ళి చేయాలి' అనుకున్నాడు గంగన్న. ఈమధ్య ప్రాహి దిషన్ ఎత్తేశాక నిజంగా తన యాపారం బాగానే జరుగుతుంది

“దీపముండగానే యిల్లు చక్కబెట్టు కోవలన్నట్లు నాలుగు రాళ్ళు వస్తున్నప్పుడే రత్నాలిన్ యింటిదాన్ని చేస్తే బరువు తీరుద్ది ఆ లోకాన్నున్న కనకం సంతోషిస్తుంది.

విజానికి రత్నాలికి యాపారమంచేనే కిట్టదు. ఈ వృత్తి కంటే ఏ కూలో చేసుకుంటే నయం-అంటుంది, ఇంకా సిన్న తనం - పెపంచకం బాగా తెలీదు. ఈ గొప్పోళ్ళు, పూరూరా తిరిగి సందాలు పోగు సేసి, బీదోళ్ళ పేర్లు పెప్పి తమ పేజాల్ని సుఖపెట్టుకునే వారు, దేవుడి పేరెట్టి జనాన్ని నిలువునా మోసం చేసే వోళ్ళు, సీకటి బజార్లలో సేతులు సాపి మేదలు కట్టే మొనగాళ్ళూ, సత్తె పెమా జాలు సేసి మొగం సాటు సేపే పెద్ద మడుసులు, కొల్లలుగా పిల్లలు లేని గోదారి ప్రవాహంలా లోకమంతా నిండి వున్నారనీ, అందులో తను చేసే పనేం తప్పు కాదని, పాపం పదహారేళ్ళు నిండి నిండని రత్నాలుకేం తెల్పు?”

సూరమృక్క కొడుకు రాజులుకి రత్నాలుల్నిస్తే బావుంటుందని కొన్నాళ్ళుగా అనుకుంటున్నాడు.

అడికీ ఓ పిన్న నౌకరీ, వుండేందుకో గూడూ వున్నాయి మంచి చాకు లాంటోడు. అడి పేరెత్తితేనే రత్నాలు తెగ పిగ్గు పడుతుంది

తను మాత్రం తక్కువ పేత్రాడా!

ఒక్కగా నొక్క బిడ్డ-తల్లి లేనిది తన సంపాదనంతా యింక అనుభవించే దెవరు? ఆళ్ళిద్దరూ సిలకా గోరింకల్లా కళ్ళముందు కళ-కళ్యాడుతూంటే అన్నీ తీరిన యీ వయసులో యింకేం కావాలి తనకు?

గంగన్న ఆలోచనలు సగంలోనే ఆగి పోయాయి ఎవరో దబదబ తలుపు తట్టిన శబ్దమయింది

లేచి తలుపు తీశాడు తన యాపారానికి యీ రకమైన అర్ధరాత్రి పిలుపులు అలవాటే!

“గంగన్నాయ్! పెద్ద బుడ్డి ఓటి కావాల—మాంచి బేరమొచ్చింది ” అంటూ తెచ్చిన నోట్లు చేతిలో పెట్టి, అక్కడే నించున్నాడు నాయుడు

నాయుడి రకమైన సహాయాలు పెద్ద-పెద్దోళ్ళకు చేసేపెట్టడం, ఆళ్ళ గుట్లన్నీ తన గుప్పెట్లో పెట్టుకోవడం-చిన్నతనం నుంచీ అలవాటే! విశేషమేమిటంటే అందరిచేతా తాగించే నాయుడు మాత్రం ఎప్పుడోగాని తాగడం

అనుకోకుండా నాయుడి కళ్ళు రత్నాలు మీద పడ్డాయి ఆ చిన్ని వెలుగులో రత్నాలు అందాల జాబిల్లి ముక్కల్లా కన్పించింది నలభైయేళ్ళ నాయుడు చప్పున ముప్పై ఏళ్ళకు కుంగిపోయి కలలు గనే లోపునే గంగన్న బుడ్డి చేతికొందించాడు నాయుడి చూపుల అర్ధాన్ని గ్రహించలేక పోలేడు గంగన్న

“గంగన్నోయ్! రత్తాలు పెల్లకెడిగింది సుమా; నువ్వూరుకున్నావో ఆనకెవడో ఎగరేసుకు పోగట్టా—సక్కదనాల సుక్కగదా మరి .”

నాయుడి పేలాపనకు ఎక్కడలేవి కోపం ముంచుకొచ్చింది. అమాంతంగా వాణ్ణి బయటకు తోసి, తలుపు మూసి గడియ పెట్టాడు.

ఎదవ నాయాల-పున్నావికీ, అమాళకీ సుక్కేసుకుంటే యిలాటి పేలాపనలే

‘హా, రత్తాలంటే యేటనుకున్నాడో; రతనం—మానిక్యం—దేవత పెట్టుకునే పారిజాతం’ అనుకుంటూ ఆనందంతో కూతురి వైపు ప్రేమగా చూశాడు.

ఊరంతా పూర్తిగా మాటు మణిగి పోయింది. నిశ్శబ్ద వాతావరణాన్ని లొంగదీస్తూ సముద్రం ఘోష పెడుతోంది వీధిలైట్లు అక్కడక్కడ మినుక్-మినుక్ మంటున్నాయి. ప్రజలంతా నిద్ర మైకంలో మందు నిషాలో ములిగిపోయారు

* * *

ఎర్ర చొక్కా వేసుకుని మోకాళ్ళ నీళ్ళలో ఆడుకుంటున్న పసివాడిలా దినకరుడు ఎర్రగ-అందంగా సముద్రపు ఆవలి అంచున కనిపించాడు. అటువంటి దృశ్యాన్ని రత్తాలు ఆదే పనిగా కన్నార్పకుండా చూస్తుంది తెల్లటి స్వచ్ఛమైన యిసుకను సముద్రుడు ముద్దాడుకుంటూ వెళ్ళిపోతున్నాడు, ప్రకృతంతా శాంతంగా మనోహరంగా వుంది

సముద్రపు ఒడ్డుపై యింకా అలా దృష్టి సారిస్తున్న రత్తాలి చూపులు ఆగి పోయాయి రోజూ చూసే చిన్న పడవలు, జాలరి వలలు అక్కడ లేవు, బేస్తలంతా దూరంగా గుమిగూడి వున్నారు, ఆ ప్రదేశమంతా పరిశుభ్రం చేస్తున్నారు.

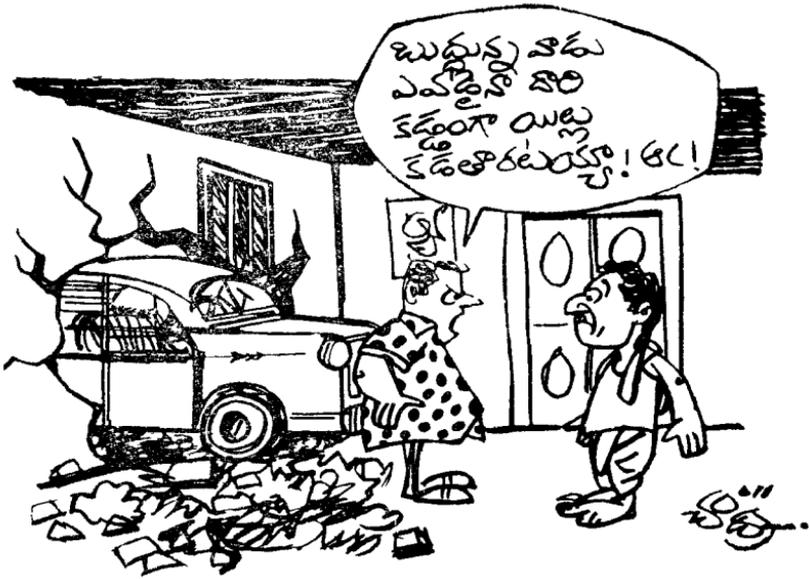
అకస్మాత్తుగా రత్తాలి మనసులో సంతోష రేఖలు తొంగి చూశాయి

శ్రీరామనవమి యింకా తొమ్మిది రోజులుంది ఏటా శ్రీరామనవమికి ముందు తొమ్మిది రోజులూ పూరంతా పుత్రవాలు జరుగుతాయి ఏ రోడ్డు చూసినా—ఏ మూల చూసినా రామనామ జపమే రామనామ

“మీరెంతవరకు చదివారు?”

“అరవై ఏళ్ళ ముందు ఆరవ తరగతి అయినా బి ఏ. చదివినవాడినైనా ముంగ్గీషులో పడెయ్యగలను

—టి. యస్. మోహన్ బాబు, తిరుపతి

సంకీర్తనే భజనలే ..రాత్రులు హరి కథలు, బుర్ర కథలు, నాటకాలు, యధా విధిగా ప్రతి రోజూ జరిగి తీరాలి . వచ్చినవారందరికీ ప్రసాదాలు పంచి పెడ తారు. వాటికయ్యే ఖర్చంతా ఆ శ్రీరామ చంద్రుడిదే ..వేల కొలది రూపాయలు చందాల రూపంలో వసూలవుతాయి.

నవమి నాడు సముద్రపు దొడ్డున 'లంకా దహనం' జరుగుతుంది.

లంక పేరుతో ఓ పెద్ద తడికల సౌధాన్ని నిర్మిస్తారు. దూరంగా అశోక వృక్షం:

నవమి నాటి—ఆర్ధ రాత్రివేళ హను మంతుడు వుగ్రరూపం దాల్చి సీతాదేవిని

చెరనుండి విడిపించి-లంక తుడ ముట్టింకి సముద్రంలో తో క నిప్పు ఆర్చుకుంటాడు.

ఎక్కడలేని ప్రజలంతా ఆ తొమ్మిది రోజులూ వచ్చి చేరుతారు. ఆ సందరాలూ వుత్సవాలూ చూసి తీరాల్సిందే!

రత్నాలికివన్నీ తల్చుకుంటే ఎంతో ఆనందమనిపించింది. లంక కట్టేందుకు పని కూడా మొదలయింది.

* * *

ఆ రోజే శ్రీరామనవమి....సముద్రపు ఒడ్డున యినకేస్తే రాలనట్లుగా జనం పరుచుకున్నారు. ఎక్కడ చూసినా జన సమూహమే!

సాయంకాలమయ్యేసరికే వంటపనంతా పూర్తిచేసి తండ్రినడిగి సంబరాలు చూడ్డానికి మరికొంత మందిని తీసుకుని బయల్దేరింది రత్నాలు

వీకటి పడుతున్నకొద్దీ మందు బేరాలు మరింత ఎక్కువయ్యాయి

ప్రతి నాలుగు రోడ్ల జంక్షను దగ్గర వందిళ్లు వేసి స్టేజీలు కట్టారు స్టేజీ కెదురుగా దేముడు—ఎక్కడ చూసినా జనం లెక్కలేకుండా వున్నారు

ఒకచోట రికార్డింగు డ్యాన్సు జరుగుతోంది. నిండుగా పదహారేళ్లు దాటని ఆడ పిల్లా, పాతికేళ్లు దాటని అబ్బాయి సినీమా పాటలను అనుకరిస్తూ డ్యాన్సు చేస్తున్నారు

వైలాను ఓణీ, నగం ఒళ్లు కనిపించే జాకెట్టు పువ్వుల పొట్టి లంగాతో ఆ పిల్ల గెంతుతుంటే విచ్చల విడిగా అందరి మధ్య ఆ పిల్లను అక్కన జేర్చుకుంటూ రీవిగా డాన్సనే పేరుతో ఒళ్లు విరుచుకుంటున్నాడా అబ్బాయి

దేముడి కెదురుగా యిటువంటి పనులు చేయటం యీ రోజుల్లో తప్పగా పరిగణించబడదు వైగా బైరో భజనలూ, రామనామ సంకీర్తనలూ జరపటం చిన్నతనంగానూ, తక్కువగానూ భావిస్తున్నారు.

ఎగిరి గంతులేనే ఆ పిల్లను చూసి,

జనం విరగబడి ఈలలేసి తప్పట్లు కొట్టి, నానా భంగిమల్లో ఆమెను చిత్రించుకుని ఆనందిస్తున్నారు.

రోడ్ల మీదకూడా మగాళ్ళు ఆడవేషం వేసుకుని షో డాన్సులు చేస్తున్నారు ఎక్కడ చూసినా పులివేషాలు—

ఒకటి-రెండు చోట్ల తప్పితే అన్ని చోట్లా రికార్డింగు డాన్సులే జరుగుతున్నాయి

రత్నాలికి అవి చూడడం అట్టే మనస్కరింపలేదు అవి చూస్తున్న జనం ఉద్రేకంతో ఆవనార్చి చూసి మీద పడుతున్నారు

ఇంటికొచ్చి తనింత అన్నం తిని ఆయ్యకింత పెట్టి మంచం మీద నడుం వాల్చిందో లేదో నాయుళ్ళు పిల్ల సుబ్బులు ఓ పది మందిని తీసుకు వచ్చింది లంకా దహనం చూసే ఏర్పాటుతో

రత్నాలు మళ్ళీ వుత్సాహాన్ని వుంజుకుంది. ఓమూల భయం ఆవరించినా కూతురి యిష్టాన్ని కాదనలేక పోయాడు గంగన్న.

అర్ధ రాత్రి గడిచేసరికి పూర్ణో అన్ని సంబరాలూ ముగిసిపోయాయి. జనమంతా సముద్ర తీరానికి చేరుకున్నారు. లంక దేదీవ్యమానంగా వెలిగి పోతుంది కొద్ది దూరంలో అశోక వృక్షం క్రింద సీత దీగాలు పడివుంది. ఆంజనేయులు అంగుళి

చూపించి తనను తాను రామదూతగా పరిచయం చేసుకున్నాడు ఆ తర్వాత లంకను తుదముట్టించడమే ద్యేయమన్నట్లు తోకకు విప్పంటించుకుని చెట్టుకు, కొటకు కట్టిన వైర్ ద్వారా గాలిలో ఎగిరాడు.

అప్పుడే కిటికీ లాడుతున్న జనం మధ్య తోపుడు ప్రారంభమైంది శ్రీలక్ష్మి ప్రత్యేకింపబడిన స్థలం యొక్క అడ్డ కర్రలు కిరకిర లాడి విరిగి పోయాయి మహాసముద్రంలా జనం ఎటుబడితే అటు విరుచుకు పడుతున్నారు ఆధారం లేక గాలివాటుగా ఎవో పోతున్నారు

నలుగురి మధ్య విల్చుని అనందంగా దృశ్యాన్నంతా చూస్తున్న రత్నాలు అనుకోని తోపుకు త్రుళ్ళి ప్రక్కకు ఒరిగి పోయింది

అంజనేయుడు లంకను తుద ముట్టించాడు మంటలు రేగాయి. జనంలో కలకలం మరింత హెచ్చింది

అవకాశంకోసం వేచియున్న కొందరు పురుషులు శ్రీలక్ష్మి బద్దారు. ఎవరూ ఎదిరించలేని పరిస్థితి అందరిలోనూ ఏర్పడింది. అబలలకూ-బలవంతులకూ మధ్య పెనుగులాట...నీతికీ, అవినీతికీ మధ్య

సంఘర్షణ: మానవత్వం మా నాన్ని కోల్పోయే దిన్నంపుటన—

అంతే: దేముడిపేరు చెప్పకుని మడి గట్టుకున్నామని చెప్పే నీతిపరులందరూ నిగ్రహాలను నడలించుకుని తమలో పేరుకుని పడగలెత్తే కోరికతో పరుగులెత్తారు.

అందిన శ్రీని అనుభవించారు::

జన సమూహంలో మరింత కలవరం బయలుదేరింది ఒకవైపు పోలీసులు లారీలతో విజృంభించారు

అనూజపు లంక కాలి బూడిదగా మారుతోంది—అవినీతి పరులలో మండి అరిన కోరికల్లా

జనమంతా పాయలు-పాయలుగా విడిపోయి యిళ్ళ దారి పట్టారు ఎవరి సంతోషం వారిది, ఎవరి తృప్తి వారిది; ఎవరి బాధ వారిది; ఎవరి భయం వారిది::

కొద్ది సేపటిలోనే ఆ ప్రదేశమంతా ఇంచుమించు ఖాళీ అయిపోయింది.

కానీ—

ఒక ఇసిక తిన్నెమీద నలిగిన చీరతో నిర్జీవంగా ఆకాశం వంక చూస్తుంది ఒకామె ఆమె వేసుకున్న బాడీ అక్క

వబ్ యిన్స్ పెక్టర్ దొంగతో ఇప్పటికీ ఎన్ని దొంగతనాలు చేశావ్?

దొంగ ఒకటి సూపరిండెంట్ గారింట్లో, రెండవది సర్కిల్ యిన్స్ పెక్టర్ గారింట్లో, మూడవది మీ యింట్లో, నాల్గవది జవానుబాబుగారింట్లో;

—టి. యస్. మోహన్ బాబు, తిరుపతి

డక్కడ చిరిగి రక్తం చిమ్ముతూన్న కొన్ని భాగాలు కప్పిస్తున్నాయి ఆమె ముఖం మీద-మెడ మీద కూడా రక్తులు బలంగా వున్నాయి.

ఆమె కళ్ళలో జీవం లేదు—

ఆమెలో చైతన్యం లేదు—

ఆమెను కాపాడగలిగిన వారూ లేరు—

ఆమె రక్తాలు:

ఆమె చుట్టూ పోలీసులు మూగి వున్నా జీవం లేని ఆమె కళ్ళెలాన్ని కాపాడేందుకు—ఎవరికి తోచిన పనివారు త్వర-త్వరగా చేసుకు పోతున్నారు ఆమె నీ స్థితికి తెచ్చిన మహనీయులందరికీ క్షణం పడేవరకూ తాము నిదుర పోమన్నారు కొందరు.

కాని వారి సానుభూతికీ, ఉపకారానికీ అతీతురాలైన రక్తాలు నిశ్చలంగా పడి వుంది-నింగి నేలకు మధ్య.

విషయం తెల్సిన గంగన్న పరుగెత్తు కొచ్చాడు. రక్తాలినలా చూసేసరికి నిలు వునా కూలిపోయాడు

'రక్తాలూ!' అంటూ అతను పేపిన గావుకేక నముద్రపు హోరులో కలిసి పోయింది.

రక్తాలు దేముడి నమక్షంలో అన్యాయానికి ఆహూతై పోయింది. పెళ్ళి కాని రక్తాలులోని కోర్కె సుకుమారానికి నోచు లేక పోయింది. ప్రాణం కోసం కాక

మానం కోసం పోరాడి, ఓడి ఆహూతై పోయింది రక్తాలు.

కొన్ని గంటల క్రితం పవిత్రమయిన ఆ స్థలం అపవిత్రమై విషాదంగా మారి పోయింది.

కళ్ళారా చూపిన ఘోరానికి దేముడంతటి నమ్ముడుకూడా సాక్షిగా విలువ లేక బావురుమన్నాడు

అంత దుఃఖంలోనూ గంగన్నలో కోపం అవధులు దాటింది. తన కన్న కూతుర్ని అన్యాయం చేసిన దుర్మార్గుల అంతం చూద్దామనుకున్నాడు ఉన్నపాటున వారిని పట్టి పొడిచి రక్తపు మడుగుల్లో వాళ్ళు తేలుతూ వుంటే చూసి ఆనందించాలనుకున్నాడు.

'కాని—ఈ అన్యాయం జరగటానికి కారణం వాళ్ళు కాదు-నేను స్వయాన నేనే' అనుకున్నాడు గంగన్న తన లోనే-పెద్దగా:

రక్తవర్ణమయిన అతని కళ్ళ ముందు గతమంతా భయంకరంగా పురి విప్పింది.

పాతిక సంవత్సరాల క్రిందట

ఇదే పండుగ-ఇదే రోజు

లంకాదహనం సంబరంలోనే—

గంగన్నలోని కోరిక కొండంతైంది. అతని కళ్ళలో వాంఛ తీవ్రరూపం దాల్చింది.

అంతే! అతని మనసు మంచీ చెడుల
విపక్షణా జ్ఞానాన్ని కోల్పోయింది

దూరంగా చీకట్లో కన్పించిన ప్రీమీదకు
పురుషత్వం విరుచుకు పడింది-సింహంలా
ఘర్జించాడు తన బాహుబలాన్ని ఉపయో
గించి వశవరుచుకున్నాడు తనివి తీర్చు
కున్నాడు

కానీ ఆమె-తనను వదలేదు! ఆమె
బిగినిన పిడికిట్లో తన వస్త్రం యిరు
క్కుంది తను విడిపించుకోవాలికి విశ్వ
ప్రయత్నం చేశాడు కానీ ఆమె-తన
పట్టు వదలేదు—దూరంగా జనం!

ఆమె కేక వారికందింది ఇద్దరిమధ్య
పెనుగులాట—అర్థ నగ్నపు శరీరాలతో,
అక్కడక్కడ చిమ్మిన నెత్తురు మరక
లతో

దూరంగా పోలీసుల గుంపు - శాంతి
రక్షణకోసం నలువైపులా ఆక్రమించు
కుంటున్నారు-చెవులు చిల్లులవడే యీలల
మోషా!:

అంతే! గంగన్న తన శక్తింతా
కూడా దీనుకుని ఒక్కతోపు తోశాడు—

ఆమె దూరంగా కెరటాలదగ్గరగా పడి
పోయింది- పడిన మనిషి మరి లేవలేదు-
దగ్గర కెళ్ళి చూశాడు-ఆమెలో చైతన్యం
లేదు-తను చేసిన పనికి ఉరిశిక్ష వదొచ్చు
అని భయపడ్డాడు- పోలీసులు పసిగట్టేస్తే
-ఇంకేముంది?

అతని శరీరంలో ప్రతి అణుపూ వణి
కింది- వశ్యంతా చెమటతో ముద్దయింది-

అతని ఆలోచనలు పరిపరి విధాల
పోయాయి-

అంతే! అత నేం చేయాలనుకున్నాడో
యేం చేశాడో అంతా అరక్షణంలో జరిగి
పోయింది,

ఎవరికంటూ పడకుండానే ఆమెను
నముద్రుడి కర్పించి భారంగా అడుగు
లేస్తూ గుంపులో కలిసిపోయాడు- తెల్ల
వారకముందే వూరి పొలిమేరలు కూడ
దాటిపోయాడు-

మళ్ళీ ఆరేళ్ళ తర్వాతనే కనకంతో
సహా అడుగుపెట్టాడు ఎవరూ అనుమా
నించకపోయినా తను చేసిన తప్పుకు
మనసులోనే పశ్చాత్తాపపడ్డాడు- కనకం
తన బాధనూ, పేదరికాన్నీ కూడ దూరం
చేసింది - పంసారాన్ని ఓ స్థితికి తీసు
కొచ్చింది.

* * *

గతంలోంచి చూపులు మళ్ళించి
చూసేనరికి గంగన్న చుట్టూ కొద్దిపాటి
జనం కూడారు - సముద్రమోష తప్పితే
అంతా నిశబ్ధంగా వుంది-

దూరంనుండి చిన్న వెలుగు రత్తాలి
ముఖంమీద లీలగా పడుతోంది!

ఆ నాడు తను చేసిన పాపానికి

ఆవశ్యమిక్కు -
 తల నావజ్జిల్లంపన్నెడు
 సెట్టంబొక్క.

ప్రాయశ్చిత్తం ఆ దేముడే విధించాడు-
 తనకళ్ళముందే కన్న కూతురు అన్యాయానికి ఎర అయిపోయింది:

అతని కళ్ళలో ఆ నాటి "ఆమె" ఆవేదన, కంగారు స్పష్టంగా కన్పించాయి-
 భరించలేక దిగ్గున లేచాడు- చుట్టూ అంతా తలలొంచుకుని నిలబడివున్నారు-

అంతే! ఎవరూ వూహించని విధంగా గబగబా అడుగులేసి సముద్ర మధ్యలోకి నడిచాడు. - క్షణంలో సముద్ర గర్భంలో గంగన్న యిమిడిపోయాడు - కెరటాలు నురుగులు కక్కుతూ ఎగిరిపడ్డాయి!

తెల్లవారింది—

పాపాలు చేస్తూ సంఘంలో పెద్ద

మనుషులుగా చెలామణి అవుతున్నవారికీ, త్రోలొలులకు, వ్యభిచారులకూ, అవినీతి పరులకూ, పోలీసులకూ, భక్తులకూ, సామాన్యులకూ అందరికీ తెల్లవారింది-

విషయం తెల్పిన కొద్దిమంది 'పాపం' అంటూ సానుభూతి చూపారు.

కానీ రత్నాలిని వ్యభిచారిణి గనూ, గంగన్నను పిచ్చివాడిగనూ జమకట్టింది సంఘం *

(పురుషుడు చేసిన అన్యాయాలకు ఆహుతులైపోయిన స్త్రీమూర్తులకూ- అన్యాయాలు చేసినా మనసారా పశ్చాత్తాపం పడే పురుషులకూ— యీ కథ అంకితం

రచయిత)